

I umiddelbar forlængelse af fremkomsten af de første oplysninger besluttede Statsadvokaten for København, Frederiksberg og Tårnby at iværksætte en undersøgelse i medfør af retsplejelovens kapitel 93 c om straffesager mod politi-personale.

Den 24. maj 2002 stillede daværende folketingsmedlem Søren Søndergaard en række spørgsmål til justitsministeren i medfør af Folketingets forretningsordens § 20, herunder spørgsmål om, hvorvidt medarbejdere i Politiets Efterretningstjeneste (PET) havde været i direkte kontakt med Dan Lynges.

Den 24. april 2003 besluttede justitsminister Lene Espersen at nedsætte en undersøgelseskommission. Baggrunden herfor var bl.a., at en samlet gennemgang af de retlige rammer for statsadvokatens undersøgelse viste, at der kunne være spørgsmål i sagen, der ikke kunne forventes fuldt ud belyst ved statsadvokatens undersøgelse samt at en række habilitetsspørgsmål kunne opstå.

Den 15. september 2003 nedsatte fungerende justitsminister Brian Mikkelsen i medfør af § 1, stk. 1, i lov om undersøgelseskommissioner en kommission til undersøgelse af Dan Lyngesagen.

4. Kommissoriet

Kommissoriet for undersøgelseskommissionens arbejde har været følgende:

»Justitsministeren nedsætter herved i medfør af § 1, stk. 1, i lov om undersøgelseskommissioner en kommission til undersøgelse af Dan Lyngesagen.

Undersøgelseskommissionen har efter § 4, stk. 2, i lov om undersøgelseskommissioner til opgave at undersøge og redegøre for det samlede begivenhedsforløb, som knytter sig til politiets samarbejde med Dan Lynges såvel i forbindelse med efterforskning og bekæmpelse af rockerkriminalitet som i andre sammenhænge.

Undersøgelsen skal omfatte dels politiet – herunder Politiets Efterretningstjeneste – dels andre relevante myndigheder, herunder den overordnede anklagemyndighed og Justitsministeriet.

Kommissionens undersøgelse og redegørelse skal bl.a. omfatte de påstande om kritisable forhold i sagen, som er fremkommet i medierne og den offentlige debat, herunder påstande om:

- at politiets samarbejde med Dan Lynges skulle have været af en sådan karakter, at der har været tale om agentvirksomhed i strid med retsplejelovens regler,
 - at politiet ikke skulle have taget de fornødne skridt i anledning af informationer fra Dan Lynges om bl.a. forestående attentater i rocker-miljøet,
 - at politiet uberettiget skulle have udbetalt pengebeløb (»dusør«) til Dan Lynges,
 - at anklagemyndigheden uberettiget skulle have undladt at retsforfølge Dan Lynges i anledning af strafbare forhold, og
 - at Justitsministeriet i besvarelsen af et spørgsmål fra Folketinget skulle have afgivet urigtige oplysninger om kontakter mellem Dan Lynges og politiet.
- På baggrund af den beskrevne undersøgelse og redegørelse skal undersøgelseskommissionen efter § 4, stk. 4, i lov om undersøgelseskommissioner foretage retlige vurderinger til belysning af, om der foreligger grundlag for, at det offentlige søger nogen draget til ansvar.«

5. Undersøgelsens konklusioner

Kommissionen udtaler kritik af en række forhold vedrørende politiets håndtering af samarbejdet med Dan Lynges. Kommissionen angiver følgende forhold som kritiske:

- at oplysningerne om »Høvdingedrabet« ikke blev videregivet til rette myndighed (s. 1285),
 - at oplysninger om Dan Lynges involvering i begået narkokriminalitet ikke blev nøjere opvejet og eventuelt forelagt anklagemyndigheden (s. 1285),
 - at politiet ikke i tilstrækkelig grad sagde fra over for Dan Lynges initiativer, som bragte politiet i uacceptable situationer, hvor politiet var afskåret fra at gribe ind over for kriminelle handlinger (s. 1285),
 - at politiet udleverede fortrolige oplysninger til Dan Lynges, som gik ud over, hvad formålet tilsagde (s. 1283) og
 - at politiet bragte sig selv i en situation med hensyn til anbringelse af ulovlige våben, hvor man var nødt til at bruge retssystemet på en principielt forkert måde (s. 1270).
- Kommissionen har vurderet, at der ikke i forløbet har været tale om overtrædelse af retsplejelovens forbud mod anvendelse af civile agenter. Det problematiske i forløbet af samarbejdet har i første række været, at der ikke i tilstrækkelig